

географічними критеріями просторі. Активне впровадження дистанційного навчання – це наслідок об'єктивного процесу комп'ютеризації освіти та інформатизації суспільства, що використовує ефективні елементи інших форм навчання.

Прагматична система освіти передбачає не лише здобуття знань тими, хто навчається, але й, внаслідок постійного і швидкого оновлення інтелектуальної бази, формування здатності індивіда до безперервного оволодіння навичками і вміннями самоосвіти, а також до продуктивно-креативного підходу до навчання протягом усього активного життя людини. Освіта має стати таким соціальним інститутом, який створює умови для надання кожній особі різноманітних послуг, зокрема, отримання післядипломної та додаткової освіти, протягом усього працездатного життя. Цей процес неможливий без запровадження у вищих навчальних закладах України дистанційного навчання, а отже, виникає потреба в спеціально підготовлених викладачах, які б були спроможні кваліфіковано навчати людей, застосовуючи технології дистанційного навчання (ТДН).

І.В. Толстов

ТВОРЧА УЯВА ТА ЇЇ РОЛЬ У ПІДГОТОВЦІ ІНЖЕНЕРІВ

Важливою проблемою технічної освіти лишається брак уваги до творчого розвитку особистості. Вона виховує особистість у схоластичному дусі, не беручи до уваги таких важливих компонентів розвитку особистості, як творча уява. Усе, як правило, зводиться до репродукції знань, залишаючи поза увагою творчий розвиток особистості. Такий стан зумовлений недооцінкою значення творчої уяви в житті інженера.

Якщо ми хочемо виховати сміливу, неординарно мислячу особистість, слід всіляко залучати студентів до участі в культурно-мистецьких заходах, де вони могли б вийти за межі навчального процесу і виявити свої приховані можливості та здібності. На жаль, технічна освіта не достатньою мірою стимулює інтерес студента до творчої самодіяльності. Все обмежується формальними презентаціями на кшталт «днів факультетів», де беруть участь чомусь одні й ті ж люди.

Виникає потреба у переорієнтації професійної підготовки інженерів на підготовку перш за все креативно мислячих особистостей. Для цього слід створити відповідну програму, що передбачала б залучення творчої уяви особистості, зокрема її фантазії. Зважаючи на те, що інженер є потенційним винахідником, ця якість є необхідною для його успішної професійної діяльності.

Щоб розвивати творчу уяву та фантазію, потрібні певні програми, які б передбачали творчий розвиток особистості. Зокрема було б добре створити центри творчих ініціатив, де всі, хто має якісь ідеї, мали б змогу

втілити їх у життя та отримати гонорар. Добре було б поновити в професійній підготовці інженерів такий метод навчання, як метод проектів, що полягає у виявленні винахідницьких здібностей студентів. Також важливе значення у розвитку творчої уяви відіграють гуманітарні дисципліни, які мобілізують усі без винятку творчі сили особистості. Тому добре було б скорегувати навчальне навантаження у вищих навчальних закладах на користь цих дисциплін.

О.М. Харламова

СТРАТЕГІЧНЕ КЕРУВАННЯ ЯКІСТЮ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ВИШІ

Аналіз досліджень показав, що якість професійної підготовки фахівців у вишах необхідно розглядати як здатність освітньої системи задовольняти, з одного боку, запити ринку праці у відповідних фахівцях і рівні їхньої кваліфікації, а з іншого боку - потреби особистості в одержанні конкурентоспроможних знань і вмінь. У цих умовах необхідний механізм визначення цілей і завдань освіти, визначення принципів і закономірностей розвитку й функціонування вишу в новому режимі, обґрунтування організаційних, соціально-економічних і змістовних інновацій як у самому освітньому процесі, так і в керуванні ним, що спричиняє затребуваність у фундаментальних дослідженнях в галузі керування освітніми системами в сполученні із прикладними розробками.

Однак у рамках формованої теорії існує комплекс об'єктивних проблем і протиріч, що утрудняють випереджальний розвиток освіти в сучасних умовах. Це протиріччя між:

- соціально обумовленими вимогами до якості професійної підготовки випускників вишу, до випереджального характеру вузівської практики й недостатністю системного науково обґрунтованого керування даною якістю;
- потребами суспільства, зацікавленого в підвищенні якості підготовки фахівців, і відсутністю механізмів проектування й впровадження новітніх освітніх систем, реалізації системи керування якістю підготовки фахівців у вишах;
- запитам виробництва, що вимагає фахівців різних кваліфікаційних рівнів, і відсутністю механізмів формування змісту освіти як реакції на інноваційні зміни в науці, техніці й виробництві;
- потребами й інтересами особистості, розвитком її освіченості як фактора соціального престижу й недостатньою мотивацією умов одержання кваліфікації в інтелектуальній або виробничій сфері й фінансовому забезпеченні.